

Kari Karvinen

SysOpen historiikki

Ensimmäiset 15 vuotta

SysOpen historiikki

Ensimmäiset 15 vuotta

”Tyhjän saa tekemättäkin.”

Kirjan kirjoittaja Kari Karvinen on yksi SysOpenin kolmesta perustajasta. Hän kutsuu itseään elämäntapagolfariksi, on intohimoinen HIFK:n jääkiekkjoukkueen kannattaja ja toimii nykyään enkelisijoittajana start up -yhtiöiden parissa.

Kari Karvinen

SysOpen historiikki

Ensimmäiset 15 vuotta

© 2017 Karvinen, Kari

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-951-568-184-3

SISÄLLYS

<i>Alkusanat</i>	7
<i>Mistä kaikki alkoi?</i>	9
<i>SysOpenin synty</i>	14
<i>Perustukset kuntoon</i>	17
<i>Henkilöstöomistusjärjestelmä</i>	25
<i>Pääomistajien osakassopimus</i>	28
<i>Ensimmäiset toimitilat</i>	30
<i>Open Club ja Open News</i>	36
<i>Pääomistajien riski/vastuut</i>	43
<i>Lama!</i>	45
<i>Laatujärjestelmä</i>	53
<i>Uusi ”alku” laman jäljiltä</i>	56
<i>SysOpen viisi vuotta</i>	61
<i>Paremmat ajat</i>	67
<i>KT-Tietokeskus, vol. #1</i>	76
<i>Team Building</i>	78
<i>Pyöreitä vuosia</i>	86
<i>Salpausselkä ja Tallinna 1999</i>	93
<i>Listautuminen pörssiin</i>	96
<i>Lisää pyöreitä vuosia</i>	106
<i>Hurja kasvu yritysostoilla</i>	109
<i>SysOpen kymmenen vuotta</i>	116
<i>Välirikko Jorman kanssa</i>	118
<i>Oma vetäytymiseni taustalle</i>	121
<i>(Vara)toimitusjohtajan haku</i>	123
<i>SysOpen Tower ja loppuvuosi 2001</i>	127
<i>Jorman sairastuminen</i>	134
<i>Novo Group, vol. #2</i>	139

<i>SKK-tavoiteasetantaa</i>	142
<i>Novo Group, vol. #3</i>	145
<i>Bisneksen tehostamista ja joulukuun 2003</i>	155
<i>Matti ja Jorma pois hallituksesta</i>	158
<i>SysOpenin ja Digian yhdistyminen</i>	163
<i>SKK-loppuraportti</i>	172
<i>Jorman poismeno</i>	177
<i>Akvisitiotiimin loppuraportti</i>	179
<i>Loppusanat</i>	182
<i>Matti Savolaisen loppusanat</i>	187
Liite 1: SysOpenin liikevaihdon ja henkilömäärän kehitys	188
Liite 2: Henkilöhakemisto	189
Liite 3: Kuvaluettelo	194
Liite 4: Pörssitiedote 11.2.2005 SysOpenin ja Digian yhdistymisestä	199

Alkusanat

Tämä SysOpenin historiikki ei ole tieteellisen tarkka tai kaiken kattava objektiivinen kuvaus tapahtuneista. On nimittäin otettava huomioon, ettei ihan kaikkia yksityiskohtia enää edes muista osin jopa yli neljännesvuosisadan takaisista tapahtumista. Toki minulla on tätä kirjoittaessani ollut käytettävissä erittäin paljon erilaista kirjallista taustamateriaalia noilta ajoilta (muun muassa lähes kaikki Open News -henkilöstölehdet, lähes kaikki SysOpen News -asiakaslehdet, kaikki vuosikertomukset, kaikki pörssitiedotteet, kaikki omat vuosikalenterini sekä runsaasti lehtileikkeitä, valokuvia, muistiinpanoja, sähköposteja ja muita dokumentteja). Mutta silti osa historiikin tekstistä pohjautuu muistiin eikä siten voi olla 100 % tarkkaa.

Historiikki on myös kirjoitettu minun henkilökohtaisesta näkökulmastani, siis sellaisena kuin minä tapahtumat aikoinaan koin ja keskittyen pitkälti niihin tapahtumiin, jotka olivat minulle erityisen merkityksellisiä. Asiakasprojekteista tai tapahtumista niissä en tietenkään voinut luonnollisista syistä kovin paljoa kirjoittaa, vaikka tapahtumat vanhoja jo ovatkin. Yrityssostorintamalla puolestaan tapahtui erityisesti vuodesta 1999 ja pörssilistautumisesta alkaen piilossa kulussien takana niin paljon, ettei kaikesta voinut kirjoittaa. Niistä hankkeista olen nostanut esiin vain tärkeimmät ja mielenkiintoisimmat. Sattuneesta syystä näkökulma on myös pääosin Helsingin toimipisteen puolelta.

Tämä historiikki kertoo asioita lähinnä yrityksen sisältä päin mukaan lukien Open Club ja henkilöstön muut riennot – ei niinkään asiakkaiden, bisneksen tai toimialan kannalta. Ensisijaisesti historiikki on kirjoitettu vanhoille sysopenlaisille, heidän lähipiirilleen ja muille SysOpenia lähellä olleille tahoille.

Selvää tietenkin on, että jos yhtiökumppanini Matti Savolainen tai Jorma Kylätie olisivat kirjoittaneet oman versionsa SysOpenin historiikista, niin varmasti niissä painottuisivat eri asiat. Mutta vaikka Matti ei omaa versiotaan ole historiikista kirjoittanut ainakaan toistaiseksi, on hän kuitenkin lukenut ja tarkastanut tämän minun kirjoitukseni tiedot kahteen eri kertaan. Samalla Matti on antanut minulle uusia juttuideoita ja muistuttanut joistakin yksityiskohdista täydentäen näin historiikin kattavuutta. Tästä kaikesta Matille erittäin iso kiitos!

Matin lisäksi olen saanut monelta muultakin entiseltä sysopenlaiselta apua paitsi historiikin tiettyjen yksityiskohtien tarkastamisessa myös siinä esiintyvien valokuvien muodossa. Tältä osin haluan kiittää aivan erityisesti Minna Luostaria, jonka avulla sain itselleni SysOpenin eli siis nykyisen Digian vanhan valokuva-arkiston kuvat. Digia Oyj:n hallituksen puheenjohtajalta Pertti Kyttälältä ja toimitusjohtaja Timo Levorannalta sain luvan käyttää historiikin yhteydessä paitsi näitä SysOpenin arkistokuvia niin myös muita SysOpenin sopimuksellisesti hallitsemia kuvia yrityksen esitteistä, asiakaslehdistä, vuosikertomuksista yms. dokumenteista – kiitos tästä heille.

Erityiskiitokset menevät myös Kari Vasaraiselle lukuisista hienoista valokuvista ja lehtileikkeistä sekä Minna Anttoselle avusta varsinkin Open Clubin tapahtumiin liittyen. Kiitokset avusta menevät myös Jukka Haltimolle, Repe Harmaselle, Päivi Hokkaselle, Petra Honkaranta-Siivarille, Marko Johanssonille, Kaisu Kylätielle, Kasper Launikselle, Kirsi Lindrothille, Risto Linturille, Pasi Luoma-aholle, Tomi Merenheimolle, Aki Mikkoselle, Hannu Nelinille, Kari Ojalalle, Jermu Pölläselle, Mari Rantaselle, Olli Saloselle, Olli Savolaiselle, Kristiina Simolalle ja Timo Tiihoselle.

Kiitoksen ansaitsevat myös valokuvaajat Janne Hirvonen, Markku Ojala, Osmo Patana, Jorma Puusa ja Rami Salle sekä valokuvaliike Kuvatapio. Lopuksi kiitos vielä Aki Peltokoskelle hänen hienosta kuvateoksestaan.

Näillä saatesanoilla siirrytään varsinaiseen asiaan. Toivottavasti ainakin sysopenlaisille lukijoille nousee historiikin ja sen kuvien myötä mieleen yhtä mukavia muistoja kuin minulle sitä kirjoittaessani.

Siuntiossa 18.6.2017, SysOpenin 27v-syntymäpäivänä

Kari Karvinen

PS. Jos luet tätä historiikkia e-kirjana, sinun on hyvä tietää, että historiikki on saatavana myös perinteisenä painettuna kirjana. Historiikki sisältää erittäin runsaasti värivalokuvia ja monen mielestä printattu kuva on yhä paras muistojen tallennusmuoto. Painettu kirja on kovakantinen ja sen koko on 19 x 27 cm. Sen voi tilata kirjakauppaan ISBN-tunnuksella 978-951-568-184-3 ja samalla tunnuksella se pitäisi löytyä niistä verkkokirjakaupoista, jotka ovat ottaneet sen valikoimiinsa.

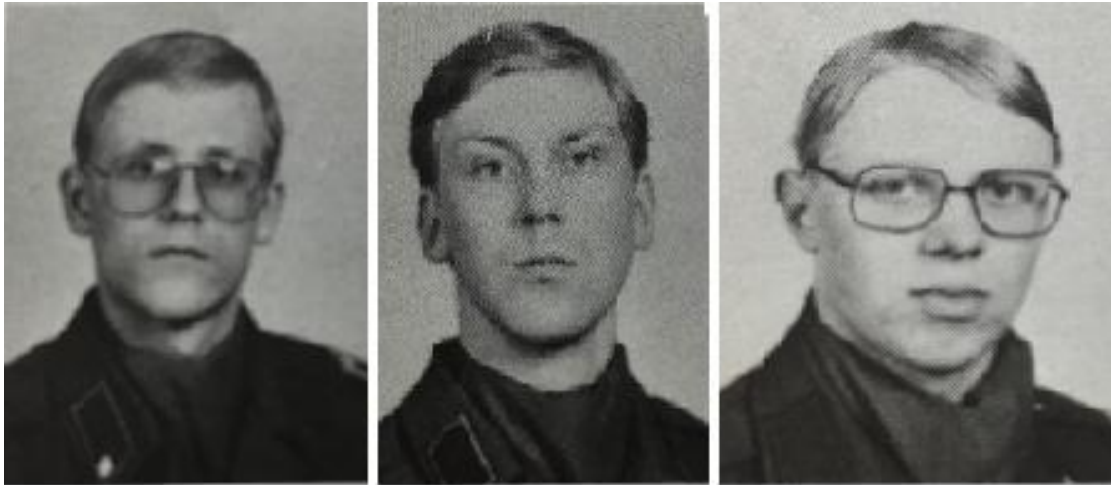
Mistä kaikki alkoi?

Tässä täytyy mennä ajassa todella pitkälle taaksepäin. Aloitan niinkin kaukaa kuin omasta varusmiespalvelusajastani Haminan Reserviupseerikoulussa keväällä 1979 ja kurssilta numero 160 (kurssin nimi oli ”Vänrikki”). Siellä tapasin ensimmäistä kertaa silloisen inttikaverini ja tulevan yhtiökumppanini Jorma Kylätien. RUK:n Viestikomppaniassa upseerioppilaat sijoitettiin tupiin aakkosjärjestyksessä ja siksi osuimme Jorman kanssa samaan kahdeksan miehen tupaan.

Kuva 1: Tupamme ryhmäkuva. Ylärivissä Jorma toinen vasemmalta ja Kari toinen oikealta.

Viereisessä tuvassa oli muun muassa Pasi Luoma-aho, josta myös tuli myöhemmin sysopenlainen. Haminassa kevään ja kesän aikana ystävystyimme Jorman ja Pasin kanssa. Huomasimme, että olemme kaikki menossa suoraan varusmiespalveluksen jälkeen Helsingin Yliopistolle opiskelemaan pääaineena tietojenkäsittelyoppia. Ja niinpä oli luonnollista, että syksyn tullen tapasimme toisemme myös Helsingissä opiskelujen merkeissä. Hankkiuduimme tietojenkäsittelyopin laitoksella samaan pienryhmään, kävimme samoja kursseja ja aloimme muutenkin pitää yhtä.

Kuva 2: Upseerioppilaat Karvinen, Kylätie ja Luoma-aho Haminassa 1979.

Ensimmäinen kesäloma yliopistolta meillä oli 1980 ja minä pääsin silloin kesätöihin Postipankin atk-osastolle ohjelmoimaan Cobol-kielellä¹. Pasi meni tuona kesänä töihin Systek Oy:hyn, jossa hän päätyi mukaan Matti Savolaisen vetämään projektiin. Matti oli yksitoista vuotta meitä vanhempana silloin Systekissä jo esimiestehtävissä järjestelmäpäällikkönä. Jorma seurasi Systekiin Pasin suosituksesta seuraavana kesänä 1981 ja päätyi hänen siellä Matin projektiin.

Alkuvuonna 1982 Matti nimitettiin pienen helsinkiläisen atk-yrityksen Sycon Oy:n toimitusjohtajaksi. Matin siirryttyä Syconiin Jorma seurasi häntä sinne myöhemmin keväällä ja Pasi meni perässä elokuun loppupuolella. Itse olin ollut kevättalvesta 1982 alkaen opintojen ohessa tuntitöissä Parasystems Oy:ssä STS-Pankin Burroughs-konversioprojektissa. Kesäksi 1982 siirryin Tietovoima Oy:hyn ohjelmoimaan Cobolilla edelleen Burroughs-laiteympäristössä. Näissä molemmissa paikoissa kanssani oli töissä Jukka Riihimäki ja STS-Pankin projektissa oli myös Kari Virtanen, molemmat tulevia sysopenlaisia.

Elokuun 1982 lopussa Jorma soitti minulle (ei tosiaankaan kännykällä, vaan ihan työpaikan lankapuhelimella – muistatteko vielä sellaisia). Jorma kehui, että Syconissa saa tehdä hommia tulevaisuuden laitteilla, mikrotietokoneilla, ja ehdotti, että minäkin siirtyisin Syconiin. Innostuin heti asiasta. Menin samana päivänä Fredrikinkadulle Syconin nk. piilokonttorille Matin pitämään työhaastatteluun ja tein oitis työsopimuksen sinne. Houkuttelin sen jälkeen myös Jukka Riihimäen Tietovoimasta perässäni Syconiin.

¹ Uskomatonta kyllä, tätä 1950-luvun lopulla kehitettyä ohjelmointikieltä käytetään yhä joissakin järjestelmissä erityisesti pankki- ja vakuutusallalla, ja sen osaajista alkaa olla jo kova pula.

Yhteensä meitä taisi loppuvuonna 1982 olla Syconissa noin 15-20 henkilöä. Systemin vaikutus näkyi Syconissa selvästi, sillä Matin, Jorman ja Pasin lisäksi muita Systemistä Syconiin ja sittemmin myös SysOpeniin tulleita olivat ainakin Kari Vasarainen, Markku Vehviläinen, Raija Ferin ja Tarja Kouri (os. Solonen). Tarja tosin tuli Systemistä Syconiin Tietovoiman kautta, mutta emme tainneet Tarjan kanssa siellä vielä toisiamme tavata. Systemistä oli myös peräisin Syconissa sittemmin vahvasti vaikuttanut mini- ja mikrotietokoneajattelu.

Kuva 3: Syconin laivaseminaari todennäköisesti vuonna 1983².

Sycon kasvoi 1980-luvulla hiljalleen ja sen toimintoja eriytettiin omiin pikkufirmoihin. Valmistuimme Jorman kanssa yliopistolta 1980-luvun puolivälissä ja saimme nk. Sycon-yhtiöissä selvästi lisää vastuuta. Jorma alkoi vetää Digital VAX/VMS-minikoneisiin keskittyvää Sylog Oy:tä ja minun vastuulleni tuli mikrotietokoneisiin keskittynyt Helsingin

² Ylärivissä vasemmalta: Jukka Riihimäki, Kari Karvinen, Keijo Happonen, Hellevi Penttilä, Tuure Johansson, Seija Aarnipuu, Jari Ranta, Merja Mustonen, Olli Salonen, Kari Vasarainen ja Antti Hukkanen. Alarivissä vasemmalta: Pasi Luoma-aho, Matti Koivusalo, Markku Vehviläinen, Matti Savolainen, Allan Järvelin, Eero Huttunen, Jorma Kylätie ja Fred Paxal. Kuvan on mahdollisesti ottanut myös syconilainen Marita Hissa.

PC-Konsultit Oy (myöhemmin Systation Oy). Emoyhtiö Sycon Oy keskittyi Honeywellin DPS6/DPS8-koneisiin ja sitä veti Matti Savolainen. Yhtiöryhmän neljäs yritys Sys-Vest Oy keskittyi IBM-suurkoneisiin ja siitä vastasi Esa Salminen.

Kuva 4: Helsingin PC-Konsultit Pariisissa syksyllä 1988³.

Vuosikymmenen lopulla Sycon-yhtiöt oli kooltaan jo noin kahdeksankymmentä henkilöä. Yhtiöryhmän hallituksen muodostivat sen omistajat Simo Raumavirta, Esa Salminen ja Matti Savolainen. Simo Raumavirta oli tästä kolmikosta vanhimpana jo käytännössä eläköitynyt, eikä osallistunut yhtiöryhmän operatiiviseen toimintaan. Toimipisteitä pääkaupunkiseudulla oli tässä vaiheessa kaksi, toinen Itä-Pasilassa Asemapäällikönkadulla ja toinen Tapiolassa Vesiputoustalossa⁴. Lisäksi toimipiste oli Tampereella ja vielä Tukholmassakin, jossa molemmissa oli parhaimmillaan puolisen tusinaa henkilöä.

³ Ylärivissä vasemmalta Ann-Catherine Berg, Timo Happonen ja Marko Johansson. Keskirivissä vasemmalta Tervo Salminen, Kari Karvinen ja Aki Mikkonen. Alarivissä vasemmalta Pekka Kähkipuro, Antti Kujanpää ja Risto Julkunen.

⁴ Nykyisin osassa näistä vanhoista Syconin tiloista Tapiolassa toimii Oral Hammaslääkärit ja olenkin silloin tällöin muistellut siellä menneitä odottaessani hammaslääkärille pääsyä.

Matti oli siis aloittanut Syconin toimitusjohtajana 1982. Menestyksellisen työn tuloksena hän oli vuosien kuluessa saanut yhtiöstä omistukseensa kolmanneksen. Jorma ja minä olimme olleet myös yhtiöryhmän palveluksessa vuodesta 1982 alkaen. Toki alkuvuodet opiskelun ohessa vain tuntitöitä tehden, mutta vuosikymmenen puolivälistä lähtien ihan täysipäiväisessä työssä ja yhä vastuullisemmissa tehtävissä.

Talvella 1990 olimme Jorman kanssa molemmat toimitusjohtajia vastuullemme kuuluvissa yhtiöissä, joissa kummassakin oli parisenkymmentä työntekijää. Emme kuitenkaan olleet näissä yhtiöissä omistajia, vaan ainoastaan palkkajohtajia. Tavoitteena meillä molemmilla oli kuitenkin saada omistusta Matin tavoin. Tämä osakkuusasia oli noussut esiin yhdessä Matin kanssa useassa keskustelussa, joita oli käyty sekä kahden kesken että porukalla kolmistaan. Matti puolsi Jorman ja minun toiveita päästä osakkaiksi, mutta asia ei ollut edennyt emoyhtiön hallituksessa, sillä Esa ja Simo eivät olleet lämmenneet ajatukselle.

Kevättalvella 1990 alkoi sitten selvitä, miksi edellä mainitut omistuskuviot eivät olleet edenneet. Kävi ilmi, että Matilla oli ollut jo pari vuotta hankalaa Esan ja Simon kanssa. Esa ja Simo olivat nimittäin keskenään huonoissa väleissä ja Matti oli joutunut toimimaan siinä ikään kuin välimiehenä. Simo oli jopa tarjonnut omaa osakepottiaan Matille päästäkseen firmasta ja samalla Esasta eroon, mutta Matilla ei silloin ollut varaa ostaa Simon osakkeita. Matti puolestaan halusi keventää tilanteen hänelle luomaa tuskaa kertomalla näistä asioista Jormalle ja minulle, sillä hän koki luottavansa meihin enemmän kuin omiin yhtiökumppaneihinsa Esaan ja Simoon.

Alkukesällä 1990 Matti ilmoitti Jormalle ja minulle, että Sycon-yhtiöryhmälle on ilmestynyt konkreettinen ostajakandidaatti eli iso kansainvälinen Suomessa tuolloin aktiivisesti toiminut atk-konsulttiyhtiö Cap Gemini. Esa ja Simo olisivat halunneet myydä Syconin ja näin saada ratkaistuksi omat välinsä.

Hankkeeseen sisältyi kuitenkin iso ongelma: Matti ei halunnut myydä, koska tehtyyn tarjoukseen kuului yhtenä ehtona, että Matti olisi joutunut sitoutumaan töihin Cap Geminissä useaksi vuodeksi. Käytännössä Matti olisi siis joutunut vetämään ostettua Syconporukkaa kansainvälisessä Cap Gemini -konsernissa jonkinlaisella jaospäällikön tittelillä ja raportoimaan jatkuvasti tekemisistään konsernissa ylöspäin englannin kielellä. Se ei Mattia innostanut lainkaan, sillä Esalla ja Simolla ei olisi ollut mitään vastaavia työvelvoitteita. Tämä tilanne sähköisti ilmapiiriä alkukesällä.

SysOpenin synty

Juhannusviikolla 1990 sitten räjähti. Jorma oli tuolloin perheineen pitkällä kesälomamatkalla Italiassa Garda-järvellä. Minä olin edellisellä viikolla sopinut Matin kanssa palaverin maanantaille 18.6.1990 klo 10 Tapiolan toimipisteessä, kunhan aamulla ensin kävisin parturissa. Palatessani sitten maanantaiaamuna parturista olin hieman myöhässä sovitusta ajasta ja yritin NMT-puhelimellani saada Mattia kiinni onnistumatta siinä. Tapiolan konttorin parkkihalliin päästyäni ihmettelin, miksei Matin autoakaan näy missään. Syy selvisi nopeasti.

Heti astuttuani sisään toimistolle Esa Salminen pyysi minut työhuoneeseensa ja räpäytti eteeni uutispommin. Hän kertoi, että aamulla Sycon oli pitänyt yhtiökokouksen, jossa Esan ja Simon äänienemmistön turvin oli valittu uusi hallitus (Esa, Simo ja heidän juristinsa Juha Hyvärinen). Tämä uusi hallitus oli sitten välittömästi yhtiökokouksen jälkeen äänin 3-0 erottanut Matin toimitusjohtajan tehtävistään. Esan mukaan Matti oli parhaillaan Itä-Pasilan konttorilla tyhjentämässä omaa työhuonettaan. Esa kertoi, että tästä huolimatta (tai ehkä juuri tästä johtuen) hän ja Simo toivovat, että Jorma ja minä jäisimme töihin Sycon-yhtiöihin.

Uutispommista ja Esan esittämästä toivomuksesta huolimatta tiesin mielessäni heti, miten asiaan suhtaudun ja miten aion edetä. Sanoin Esalle, että haluan harkita asiaa hetken aikaa ja sovimme, että palaan hänen huoneeseensa klo 15 kertomaan ratkaisuni. Lähdin Esan huoneesta kävelemään kohti pitkän käytävän toisessa päässä sijainnutta omaa työhuonettani. Mielessäni tiesin, että tähän loppui Sycon-ura ja nyt alamme Matin ja Jorman kanssa rakentaa uutta. Näin olimme Matin ja Jorman kanssa aiemmin keväällä puhuneet, jos tilanne Syconissa tähän pisteeseen ajautuisi.

Puolessavälissä käytävää oli Pekka Kähkipuron työhuone. Pekka oli oikea käteni Systation Oy:ssä. Olimme Matin kanssa palkanneet Pekan pari vuotta aikaisemmin. Tuo Pekan rekrytointihaastattelu oli ollut poikkeuksellinen. Tapanamme Matin kanssa näissä haastatteluissa oli aina lopuksi kertoa haastateltavalle työpaikan hakijalle ilmoittavamme päätöksestämme myöhemmin. Pekka teki meihin molempiin haastattelun aikana kuitenkin niin ison vaikutuksen, että haastattelun lopussa menimme Matin kanssa kahdestaan käytävälle Pekan jäädessä neukkariin. Käytävällä totesimme yhteisesti, että Pekkaa ei päästetä kar-

kuun muille työnantajille, vaan me palkkaamme hänet saman tien. Ja niin teimmekin. Siitä lähtien Pekka oli ollut luottomieheni. Niinpä nyt Esan työhuoneesta lähdettyäni poikkesin käytävältä suoraan Pekan luo hänen huoneeseensa.

Kerroin Pekalle Matin saamista potkuista ja Esan minulle esittämän toivomuksen jatkosta. Kerroin myös, että minä aion iltapäivällä ilmoittaa Esalle eroavani Sycon-yhtiöistä ja että Jorma tulee seuraamaan Mattia ja minua, kunhan saa Italiaan tiedon kotimaan tapahtumista. Tämän uskalsin sanoa siksi, että Jormalla ja minulla oli jo tuossa vaiheessa takana pitkä ystävyys ja keskinäinen luottamus aina Haminan RUK-ajoista alkaen 1979. Olin siis aivan varma, että Jormakin pitäisi kiinni aiemmin Matin kanssa yhdessä puhumastamme toimintasuunnitelmasta tällaisen tilanteen varalta. Kerrottuaani Pekalle asiasta kysyin hänen kiinnostustaan seurata Matin, Jorman ja minun mukana uuteen perustettavaan yhtiöön. Pekka halusi tunnin miettimisaikaa ja minä jatkoin matkaani omaan työhuoneeseen.

Päästyäni omaan huoneeseen huomasin kuitenkin pian, että tarvitsen rauhaa keskittyäkseni hektiseen tilanteeseen. Niinpä lähdin kotiini Leppävaaraan. Sinne päästyäni sain vihdoinkin Matin puhelimella kiinni. Ei hän tietenkään enää Syconin Itä-Pasilan toimiston lankanumeroon Asemapäällikönkadulla vastannut, mutta matkapuhelimeensa vastasi. Tosin ei tuo Matin sen ajan NMT-matkapuhelin mikään kännykkä ollut, vaan asiakirjasalkun kokoinen ja 5,5 kilogramman painoinen ”mukana raahattava” Mobira Talkman -autopuhelin. Matti oli saanut sen mukaansa ostaessaan työsuhdeautonaan olleen Volvo 240:n itselleen, kun hän hetki sitten oli poistunut Syconin tiloista. Matti oli joutunut tyhjentämään työhuoneensa henkilökohtaisista tavaroistaan Esan ja Simon yhdessä palkkaaman juristin sekä Simon valvovien silmien alla. Matti kertoi minulle lyhyesti aamun tapahtumista ja sovimme tapaavamme kasvokkain saman päivän iltana klo 18 Helsingin keskustassa tarkoituksena keskustella yhteisestä jatkosta uuden firman nimissä.

Sitten Pekka Kähkipuro soitti minulle sovittuna kellonaikana. Hän kyseli hieman, minkälaista uutta firmaa olemme aloittamassa ja miten omistukset siellä ajatellaan järjestettävän. Vastasin, minkä siinä vaiheessa osasin. Pekka oli tyytyväinen kuulemaansa ja lupasi tulla meidän mukaan.

Palasin Tapiolaan toimistolle ja klo 15 menin Esan luo. Irtisanoin itseni Systation Oy:n toimitusjohtajan tehtävistä. Sain vapautuksen työtehtävistä heti ja pettyneenä Esa pyysi minua tulemaan seuraavana iltapäivänä toimistolle tyhjentämään oman työhuoneeni.

Illalla tapasin Matin Helsingin keskustassa tavaratalo Sokoksen katutason ravintolassa, jonka silloista nimeä en enää muista (Memphis?), mutta joka nykyisin on nimeltään Casa Largo. Tervehdimme ironisesti naurahtaen, että mitäs me työttömät miehet. Nopeasti kuitenkin vakavoiduimme ja aloimme suunnitella tulevaa.

Matti kertoi, että hänellä oli jo kaiken varalta valmiiksi perustettuna pöytälaatikko-yhtiö nimeltä Ohjelmistotalo SysOpen Oy ja se voitaisiin nyt aktivoida käyttöön. Sille pitäisi kuitenkin suunnitella logo ja kirjallinen ilme, jotta voisimme uuden yhtiön nimissä alkaa lähestyä potentiaalisia työntekijöitä ja asiakkaita kirjeitse⁵. Matti tunsu hyvin Mainostoimisto Totalin omistajan ja päätimme uuden firman nimissä mennä seuraavana aamuna suoraan sinne.

SysOpen oli syntynyt!

⁵ Tuohon aikaan ei suomalaisessa yritysmaailmassa ollut käytössä vielä edes sähköpostia puhumattaakaan nettisivuista yms.

SysOpen on listattu suomalainen tietotekniikka-alan palveluyhtiö, joka nykyisin tunnetaan Helsingin pörssissä Digia Oyj:nä. SysOpenin perustivat kesällä 1990 Kari Karvinen, Jorma Kylätie ja Matti Savolainen. Yhtiö toimi SysOpen-nimen alla kevääseen 2005, jolloin se yhdistyi hieman pienemmän ja listaamattoman Digia Oy:n kanssa. Yhdistynyt yhtiö oli aluksi nimeltään SysOpen Digia Oyj. Alkuvuonna 2008 nimi lyhennettiin Digia Oyj:ksi. Toukokuussa 2016 Digia Oyj:stä irtaantui osittaisjakaantumisen kautta oma erillinen pörssiyhtiö nimeltä Qt Group Oyj. Voidaankin sanoa, että SysOpen on kahden nykyisen pörssiyhtiön edeltäjä.

SysOpenin yhden perustajan kirjoittama historiikki kertoo SysOpenin tarinan viidestätoista ensimmäisestä vuodesta. Kuinka yhtiö syntyi, selvisi 1990-luvun alun talouslamasta, kasvoi maltilla orgaanisesti, listautui pörssiin ensimmäisten it-yritysten joukossa, kasvoi rajusti lukuisilla yritysostoilla, yritti ostaa itseään kymmenen kertaa suuremman Novo Group Oyj:n, yhdistyi lopulta Digia Oy:n kanssa ja jatkoi heti kasvuaan ostamalla Elisalta sen tytäryhtiö Yomi Software Oy:n. SysOpenin sisältä päin kerrottu yhtiön ja sen perustajien kiinnostava kasvutarina sisältää paljon ennen julkistamatonta tietoa. Historiikissa on myös erittäin runsaasti valokuvia ja lehtileikkeitä.

